

Arrestnummer CI 317 / 2024
Repertoriumnummer 2024 / 818
Datum van uitspraak 8 maart 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal 2023/PGG/509 2023/VJ11/397

Hypothecaire inschrijving

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van de voornoemde Codex, in stand gehouden, **namelijk**:

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als
te _____ eigendom van _____ geboren
op _____ en van _____ geboren te _____ op
beiden wonende te _____

door in de voortuin verhardingen te hebben aangelegd met gepolierde betonplaten over een oppervlakte van ongeveer 60 m²
(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Te _____ in de periode van 1 januari 2017 tot en met 30 april 2017 (stukken 4verso, 24)
door _____

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 17 januari 2023 op tegenspraak als volgt:

“Op strafgebied

Ten aanzien van _____ eerste beklaagde

Veroordeelt _____ voor de tenlastelegging:

tot een **geldboete van 2.000,00 EUR**, zijnde **250,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 75 dagen.

Veroordeelt _____ tot betaling van:

- *een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders*
- *een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand*

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 304,22 EUR.

Ten aanzien van tweede beklaagde

Veroordeelt voor de tenlastelegging:

tot een **geldboete van 2.000,00 EUR**, zijnde **250,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 75 dagen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 304,22 EUR.

Herstel

Verklaart de herstellvordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur van oelaatbaar en gegrond.

Beveelt aan het herstel van het perceel door het uitvoeren van **aanpassingswerken**, meer concreet het uitbreken van een deel van de verharding/betonplaten in de voortuin links zodat de verharding conform de vergunning van 15 november 2018 is (één oprit met een breedte van 3 meter + zoals schematisch voorgesteld op de inplantingsplannen neergelegd op de zitting van 18 januari 2022 door de GSI).

Bepaalt ten aanzien van beklaagden de termijn voor de uitvoering van deze werken op 6 maanden nadat het vonnis kracht van gewijsde zal hebben verkregen.

Zegt voor recht dat elke beklaagde een dwangsom van 100 euro zal verbeuren per dag vertraging in de uitvoering van de herstelmaatregel te rekenen vanaf het verstrijken van een termijn van zes maanden nadat het vonnis kracht van gewijsde zal hebben verkregen, wat geen dwangsomtermijn is in de zin van artikel 1385bis Gerechtelijk Wetboek.

Zegt voor recht dat de veroordeelden overeenkomstig art. 6.3.6 VCRO de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur of de burgemeester van onmiddellijk met een beveiligde zending ervan op de hoogte brengen als zij de opgelegde herstelmaatregel vrijwillig hebben uitgevoerd.

Zegt dat de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur van of de burgemeester van indien de veroordeelden in gebreke blijven om de bevolen herstelmaatregel binnen de gestelde termijn vrijwillig uit te voeren, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig art. 6.3.4 §1, op kosten van de veroordeelden.

Op burgerlijk gebied

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld middels een verklaring afgelegd op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 16 februari 2023 door de beklaagden en
- 17 februari 2023 door het openbaar ministerie.

Deze partijen legden tegelijk ook elk een verzoekschrift neer in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 29 september 2023 (inleidingszitting) legde dit hof, zelfde kamer, bij toepassing van de artikelen 152,§1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 19 januari 2024.

Geen van de partijen heeft geconcludeerd.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 19 januari 2024 in het Nederlands:

- de beklaagden in hun middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal,

- de eiser tot herstel in zijn middelen vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te

2. De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 17 januari 2023 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de verzoekschriften zijn tijdig ingediend.

De advocaat van de beklaagden bepaalde in het verzoekschrift nauwkeurige grieven over de schuld, de straf en de herstellvordering. Op de rechtszitting van het hof van 19 januari 2024 deed die advocaat afstand van de grief over de schuld. Het hof verleent hiervan akte.

Het openbaar ministerie duidde een grief aan over de strafmaat en deed dit nauwkeurig. Het duidde in het verzoekschrift ook de rubriek 'andere' aan, maar deed hiervan afstand op de rechtszitting van het hof van 19 januari 2024. Ook hiervan verleent het hof akte.

De hoger beroepen van respectief de beklaagden en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Gelet op de devolutieve werking van de aangetekende beroepen, grieven en vervolgens de afstanden, is de saisine van het hof beperkt tot de strafmaat (en wat daar onlosmakelijk mee samenhangt) en de herstellvordering. De schuld van de beklaagden aan de feiten van de enige telastlegging staat op basis van het beroepen vonnis definitief vast.

3. De dagvaarding werd op 12 mei 2021 overgeschreven op het kantoor rechtszekerheid overeenkomstig artikel 6.3.1., § 6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De strafvordering is ontvankelijk.

4. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis correct samen als volgt:

1. *Beklaagden zijn eigenaar van het perceel alwaar een kinderdagverblijf is gevestigd.*

Op 23 mei 2017 stelde de controleur stedenbouw van vast dat er werken gebeurd waren in strijd met de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 3 maart 2016 in het dossier nr. vergunning uitbreiding van een eengezinswoning met kinderdagverblijf). De handelingen waren ook in strijd met de VCRO en het artikel 12 van het algemeen bouwreglement van Het betrof volgende werken:

- *Het wederrechtelijk geplaatst tuinhuis werd nog niet afgebroken.*

- De voortuin was voor 55 % verhard met ongeveer 60 vierkante meter gepolierde betonplaten terwijl slechts een verharding van maximaal 30 % was toegelaten.
- De zone voor tuinen was voor 31 % aangelegd met verhardingen en niet-overdekte constructies (gepolierde betonplaten, vloerplaat tuinhuis en zwembad) terwijl slechts 10 % was toegestaan.
- De afsluiting en de toegangspoort op de rooilijn in de voortuin was 1,90 meter hoog.
- Er was geen vegetatiebeplanting in de groene stroken van de voor- en zijtuin. Er werd enkel in boomschors voorzien.
- Het reliëf van een deel van de achtertuin werd gewijzigd door ophoging tegen de linker- en rechterperceelsgrens en de aanleg van een verhoogde berm. Het totale volume van de reliëfwijziging was meer dan 30 kubieke meter.

Aan de controleur verklaarde de eigenaar dat de opritverharding was aangelegd ten behoeve van de ouders die hun kinderen komen brengen naar het kinderdagverblijf. De eigenaar verklaarde dat volgens hem het zwembad en de verhardingen vielen onder het vrijstellingsbesluit van handelingen waarvoor geen vergunning nodig is.

In de bijlage (stuk 4 'Checklist') aan het pv werd opgenomen met betrekking tot de oprit in twee betonstroken in de linker bouwvrije zone en de verharding met gepolierde betonplanten in de voor- en zijtuin:

"Begin uitvoering volgens verklaring: **2017**

Einde uitvoering volgens verklaring: **2017**"

2. verklaarde op 26 augustus 2017 onder meer dat de betonplaten in april werden afgewerkt. De oprit en de poort moesten geplaatst worden om te voldoen aan de voorwaarden voor het openhouden van een kinderopvang (Kind&Gezin, brandweer/openbare gebouwen). Ondertussen waren er contacten geweest met de dienst Stedenbouw en werd overeengekomen dat bepaalde wijzigingen/aanpassingen niet dienden te gebeuren. De aanvraag zou midden september worden ingediend. Wat betreft de polierbeton ging hij de goedkeuring van de burens afwachten die ook een afwijking hadden gevraagd inzake verhoudingen bouwvrije tuinen en die blijkbaar wel werd toegestaan.

verklaarde dat haar man alles regelde omtrent de nieuwbouw.

Er werd een brief van 25 juli 2017 aan het strafdossier gevoegd van gericht aan beklagden waarin werd overlopen welke aanpassingen werden gevraagd. Wat de verhardingen betrof, verzocht de stad een terugkeer naar de vergunde toestand (30 % verhardingen) ofwel het indienen van een aanvraag voor een afwijking van het RUP waarbij enkel de verharding werd overgehouden die noodzakelijk was voor de staanplaats van afvalcontainers, de autostaanplaats en daarnaast een inkompad van 1,5 meter breed. Hierbij moest dan gemotiveerd worden waarom deze extra verharding nodig was en duidelijk aangegeven worden hoe de niet-waterdoorlatende verharding kon afwateren naar de omgevende groenzone. De overige betonverharding diende dan te worden verwijderd.

3. Op 30 maart 2018 richtte een brief aan het parket met de melding dat er nog geen regularisatieaanvraag was ingediend, maar dat beklagden beloofd hadden dit spoedig te doen.

Op 6 april 2018 werd een regularisatieaanvraag ingediend. De aanvraag werd ingetrokken wegens verkeerde procedure intern.

Op 27 juli 2018 werd een nieuwe aanvraag ingediend. Op 15 november 2018 verleende het college vergunning. Er werd slechts een oprit van 3 meter toegestaan met een _____ zoals in de rest van de straat. Er waren reeds aanpassingswerken gebeurd. De stad maande beklagden aan om tegen 1 juni 2019 alles in orde te maken.

Bij controle op 14 mei 2019 bleek nog enkel het deel van de oprit verwijderd te moeten worden zoals vergund via regularisatie. Ook de aanplant van een struik ter hoogte van de afsluiting in de voortuin diende nog te gebeuren.

Op 26 augustus 2019 werd vastgesteld dat enkel de uit te breken verharding links in de voortuin nog niet was uitgevoerd.

4. Bij brief van 27 januari 2020 werd een herstelvordering ingeleid door de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur van _____. De GSI vordert de aanpassing van de voortuin naar de goedgekeurde omgevingsvergunning van 15 november 2018. De GSI stelt dat het behoud van de toestand de plaatselijke ordening onmiskenbaar en op onevenredige wijze zou schaden. Het verharderen van oppervlaktes moet overeenkomstig artikel 12 ABR tot een minimum worden beperkt. De strikt noodzakelijke verhardingen moeten waar mogelijk als verharding met natuurlijke infiltraties of als waterdoorlatende verharding worden aangelegd. Om de problematiek van wateroverlast en verdroging verder te voorkomen is het nodig dat de toename van verharding sterk beperkt wordt. De huidige uitgevoerde toestand is niet vatbaar voor vergunning en kan niet worden gedoogd.

De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering verleende een positief advies.

5. Op 7 mei 2021 werden beklagden gedagvaard.

Op de inleidingszitting van 15 juni 2021 werden conclusietermijnen bepaald.

Beklaagden legden een eerste conclusie neer waarin zij stelden dat de herstelvordering onontvankelijk was omdat er geen advies was van de Hoge Raad voor Handhavingsuitvoering. Dit bleek achteraf niet correct te zijn.

Beklaagden legden een tweede conclusie neer waarin zij stelden dat de herstelvordering niet voldoende duidelijk was en enkel schematisch werd weergegeven zonder exacte oppervlakte.

De rechtbank verzocht de herstelvorderende overheid op de zitting van 19 oktober 2021 om de juiste maten op te geven.

Op 18 januari 2022 werd ter zitting door de herstelvorderende overheid een plan neergelegd met afmetingen. Er ontbrak nog één maat. De raadsman van beklagden voerde toen aan dat de brandveiligheid mogelijk in het gedrang zou komen door het gevorderde herstel.

Ter zitting van 17 mei 2022 werd de zaak in voortzetting gezet omdat er mogelijk kon overgegaan worden tot vrijwillig herstel. In het andere geval verzocht de rechtbank de partijen om duidelijk standpunt in te nemen in conclusies.

Op 3 oktober 2022 voegde de herstelvorderende overheid stukken toe aan het dossier, namelijk e-mailverkeer met de brandweer. In een mail van 27 september 2022 schreef preventionist bij de brandweerzone _____ dat de woning voldoende bereikbaar was vanaf de openbare rijweg en het voor hen niet noodzakelijk was om op de oprit te kunnen rijden/opstellen.

Beklaagden voegden nog een verslag van de brandweer daterend van september 2015. De kinderopvang kreeg toen een 'Attest A' en beantwoordde aan de bijzondere voorwaarden opgelegd in de vigerende reglementering.

5. Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd grondig gewijzigd.

Op het moment van de te last gelegde feiten en tot 23 februari 2017 was er voor de telastlegging sprake van een stedenbouwkundige vergunning in plaats van een omgevingsvergunning (gewijzigd bij art. 296 Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, BS 23 oktober 2014, met inwerkingtreding op 23 februari 2017). Deze wijziging van louter de naam van de vergunning verandert niets aan de vergunningsplicht noch de strafbaarheid bij inbreuk op deze verplichting.

De handelingen vermeld onder de enige telastlegging zijn nog steeds ononderbroken vergunningsplichtig gesteld door artikel 4.2.1., 1°, a) Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Sinds 1 maart 2018 zijn de toe te passen straffen niet langer opgenomen in artikel 6.1.1, eerste lid, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, maar in artikel 6.2.1, eerste lid, 1° van diezelfde Vlaamse Codex. De straffen zijn dezelfde gebleven, namelijk een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro.

6. Het hof herneemt de pertinente overwegingen over de straftoemeting van de eerste rechter:

"1. De rechtbank stelt vast dat de feiten onder de enige tenlastelegging zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet in de vervolgde periode, zodat de rechtbank overeenkomstig artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, slechts één straf zal opleggen voor elk van de beklaagden.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2. Beklaagden stoorden zich duidelijk niet aan de stedenbouwkundige vergunningsplicht en legden de regels voor een goede ruimtelijke ordening naast zich neer om voor hun eigen gemak, als dienst voor hun klanten en de meerwaarde van de woning een ruime oprit/parking aan te leggen in hun voortuin.

Beklaagden verhardden hun voortuin overmatig met niet-waterdoorlatende betonplaten manifest in strijd met de verkregen vergunning en het bouwreglement en doorkruisten hiermee het beleid om de toename aan verhardingen sterk te beperken om de problematiek van wateroverlast en verdroging verder te voorkomen. Beklaagden plaatsten daarmee hun eigenbelang en profijt boven het belang van een goede ruimtelijke ordening. Beklaagden weigeren zich te conformeren en konden zo reeds lange tijd genieten van de niet-vergunde constructie.

3. Eerste beklagde is jaar oud en heeft nog een blanco strafverleden.

De eerste rechter beval het herstel door het uitvoeren van aanpassingswerken, meer concreet het uitbreken van een deel van de verharding/betonplaten in de voortuin links, binnen een termijn van zes maanden na het definitief worden van het vonnis en onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in de nakoming van het bevel tot herstel.

Hij besliste ook dat de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester ambtshalve in de uitvoering van het herstel kunnen voorzien, zo de beklaagden het herstel niet vrijwillig uitvoeren.

8.2 De herstellvordering is niet gesteund op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening. De gevolgen van het bewezen misdrijf zijn kennelijk niet verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening, zodat het herstel, dat nog altijd niet werd gerealiseerd, moet worden bevolen. Het betalen van een meerwaarde herstelt de gevolgen van deze misdrijven niet op een wijze die kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Het gevorderde herstel, dat inhoudt dat de oprit moet worden teruggebracht tot een oprit van drie meter met een zwaluwstaart, zoals schematisch voorgesteld op de inplantingsplannen neergelegd op de zitting van de eerste rechter, is bovendien evenredig aan de concreet vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en is redelijk in vergelijking tot de last die dit voor de beklaagden tot gevolg heeft. Anders dan zij in hun grievenformulier stellen, is de kostprijs van het herstel niet disproportioneel. De beklaagden moeten slechts enkele meters beton verwijderen.

Omwille van het talmen van de beklaagden in het verleden om tot herstel over te gaan, voorzag de eerste rechter terecht de verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel. De door de eerste rechter uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagden om effectief zelf tot herstel over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagden al konden overgaan tot herstel en de ruime termijn die hen hiertoe nog wordt verleend, hebben tot gevolg dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de beklaagden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

Het hof verleent de beklaagden akte van afstand van de grief schuld en verleent ook het openbaar ministerie akte van afstand van de grief 'andere'.

De saisine van het hof is beperkt tot de strafmaat (en wat daarmee samenhangt) en de herstellvordering.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

op strafgebied

bevestigt het beroepen vonnis binnen de perken van de saisine voor de beide beklaagden, met telkens die enkele wijzigingen dat

- de vaste vergoeding voor de beheerskosten in strafzaken thans 58,90 euro bedraagt;
- de kosten van de strafvordering in eerste aanleg opnieuw worden begroot op 294,32 euro.

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 151,36 euro in beroep;

wat betreft de herstellvordering

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing over de herstellvordering, met dien verstande dat de termijn van zes maanden voor het herstel een aanvang neemt vanaf de dag dat dit arrest in kracht van gewijsde treedt.

|

Kosten eerste aanleg opnieuw begroot:

Dagv. beklagden:	€ 27,56
Hypoth. inschr.:	€ 240,00
	<hr/>
	€ 267,56
+ 10 %:	€ 26,76
	<hr/>
Totaal:	€ 294,32

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 33,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. beklagden:	€ 31,80
Dagv. eiser tot herstel:	€ 31,80
	<hr/>
	€ 137,60
+ 10 %:	€ 13,76
	<hr/>
Totaal :	€ 151,36

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **8 maart 2024** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____